

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๙-๕๐๐๐
ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๒๕๕-๐๓๑๑

ข่าวจากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับประจำวันที ๑๙ เดือนพฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๕๗ หน้า ๑ ต่อ ๓ มูลค่าข่าว ๔๐๗,๕๕๐.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

สก๊อปหน้า 1 เดลินิวส์

๗๐๑๑๑๑๑๑๑๑

การ “ฆ่าตัวตาย” เป็นสิ่งที่ “เกิดขึ้นมากในสังคมไทย” มา
ระยะหนึ่งแล้ว และช่วงนี้ก็เกิดขึ้นบ่อย ๆ อย่างเห็นได้ชัด
ซึ่งกับเรื่องฆ่าตัวตายที่มีเรื่องใหม่ในสังคมไทยเรื่องนี้ ใน
ยุคนี้ก็ดูจะ “มีประเด็นใหม่” เกิดขึ้น...

*ยังเกิดขึ้นมาก...และมากขึ้นต่อเนื่อง
และยุคนี้...รูปแบบแปลก ๆ ก็เยอะ!!*

ทั้งนี้ ด้วยรูปแบบหรือวิธีการเดิม ๆ ที่เคยเกิด...ก็ยังคงเกิดต่อ
เนื่อง และในไทยยุคนี้ยังมีวิธีหรือรูปแบบที่ในอดีต ไม่ค่อยเกิด...เกิด
มากขึ้น รวมถึง ไม่เคยเกิดมาก่อน...ก็เกิดขึ้น อีกทั้ง หลายกรณีดู
เหมือนจะมีสาเหตุที่ไม่น่าจะใช่เรื่องร้ายแรง??...แต่ก็ทำให้เกิดเรื่อง
เศร้าขึ้น!! ซึ่ง ณ ที่นี้ขอไม่แจกแจงรูปแบบ-วิธีการ และสาเหตุในกรณี
ใด ๆ โดยเฉพาะเจาะจง อย่างไรก็ตาม ที่ต้องเน้นก็คือ เรื่องเศร้าเรื่อง
นี้ยุคนี้เกิดทุกกลุ่มวัย

ในทางสถิติ นั้น มีข้อมูลใน www.thaimentalhealth.net
ระบุว่า...3,940 คน คือจำนวนคนไทยที่เสียชีวิตจากเรื่องนี้ในปี
255๘ โดยช่วงอายุ 40-44 ปี มากที่สุด เป็นผู้ชายมากกว่าผู้หญิง โดย
ในจำนวน 3,940 คน นี้ เป็นผู้ชาย 3,09๐ คน เป็นผู้หญิง 85๐ คน จาก
จำนวนรวมก็คิดเป็นอัตรา 6.๐8 ต่อประชากรแสนคน หรือเฉลี่ยเดือน
ละ 328 คน หรือวันละ 10-12 คน หรือ ทุก 2 ชั่วโมง มีคนไทยทำ
เรื่องเศร้าเรื่องนี้สำเร็จ 1 คน

สาเหตุในการฆ่าตัวตายเรื่องนี้ ก็มีทั้งจากปัญหาเจ็บป่วยด้วย
โรคเรื้อรัง-โรคร้ายแรง ปัญหาเศรษฐกิจ-หนี้สิน ปัญหาความรัก-ความ
สัมพันธ์ในครอบครัว ปัญหาการเรียน และอื่น ๆ โดยยึดโยงกับปัญหา
โรคซึมเศร้าด้วย ซึ่งในปัจจุบันในไทยก็มีความพยายามของหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้องที่จะให้คนไทยรู้เท่าทัน ป้องกันโรคซึมเศร้า

*มีหลายสาเหตุที่อาจทำให้เกิดการ “คิดสั้น”
และที่ “ไม่น่าเป็นสาเหตุ...แต่ก็เป็น” นี้ก็มี!*

ดร.จิตรา ดุษฎีเมธา ประธานโครงการศูนย์พัฒนาความสุข

มนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว) ระบุถึงการที่เรื่องเศร้า
เรื่องนี้เกิดขึ้นมากในคนไทย-ในสังคมไทย ว่า...สะท้อนได้ถึงภูมิ
คุ้มกันทางจิตใจที่มีน้อยลง ความอดทน ความพยายามที่จะเรียนรู้กับ
ปัญหาของตนเองในยุคปัจจุบันนี้ ลดน้อยลงไปอย่างมาก

“ประกอบกับสังคมยุคนี้เป็นสังคมที่เหงา ไร้หัวใจ ไร้ความรัก
พึ่งใคร ครอบครัวไทยปราระบางมาก ฉะนั้น ปัญหาที่ไม่ได้รับการ
แก้ไข การตัดสินใจทำเรื่องนี้ก็เกิดง่ายขึ้น...”ดร.จิตรา ระบุ

และเมื่อถามถึงประเด็น “ระบบสวัสดิการที่ดีของรัฐ” กับการที่จะเป็นกลไกในการ “ช่วยไม่ให้เกิดเรื่องเศร้า” เรื่องนี้ ประธานโครงการศูนย์พัฒนาความสุขมนุษย์ มศว บอกว่า...บางประเทศที่มีระบบสวัสดิการที่ดี ก็ไม่ได้สะท้อนว่าคนจะไม่ทำเรื่องนี้ แต่ก็บรรเทาความเดือดร้อนหรือความรุนแรงของปัญหาให้น้อยลงไปได้

กับพฤติกรรมในการทำเรื่องนี้ ที่คุณนี้มีแบบที่ แผลก แหวก พิสดาร นั้น นักวิชาการรายนี้ ระบุว่า...สะท้อนถึงการเป็นคน “ก้าวร้าว เจ็บแบบไม่รู้ตัว” ซึ่งเกิดจากความเก็บกดอะไรบางอย่าง จึงแสดงออก

มาในการทำเรื่องนี้ของตัวเอง บางรายอาจต้องการให้เป็นที่จดจำ หรือต้องการให้มีคนเสียใจหรือเจ็บใจไปตลอดชีวิต

ด้าน วันชัย บุญประชา กรรมการเลขานุการมูลนิธิเครือข่ายครอบครัว ระบุว่า...กับคนที่คิดจะทำเรื่องนี้ คนที่อยู่รอบข้างสำคัญมาก ถ้ารับฟัง ให้กำลังใจ และแนะนำทางแก้ไขปัญหาให้ ชีวิตของคนที่คุณคิดว่าเรื่องนี้ก็จะเดินไปข้างหน้าต่อไปได้ แต่หากตรงกันข้ามคน ๆ นั้นก็อาจจะทำเรื่องนี้ได้ง่าย ส่วนที่มีการทำเรื่องนี้แบบ

พิสดารขึ้นในไทยในยุคนี้ เกิดจากการได้รับรู้ถึงการทำที่คนอื่น ๆ ที่อื่น ๆ ทำเรื่องนี้ ผ่านทางสื่อต่าง ๆ มาก่อน โดยสื่อต่าง ๆ ก็ต้องระวังเรื่องนี้ เช่น ต้องไม่อธิบายพฤติกรรมแบบละเอียด เพราะอาจจะมีการทำตาม

“ด้วยความที่ครอบครัวไทยมีการเปลี่ยนแปลงไปมาก ใส่ใจกันน้อย รับฟังกันน้อย จึงเกิดปัญหา ในต่างประเทศจึงมีนักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยาในชุมชน และในโรงเรียน ที่เป็นพี่เลี้ยง เป็นที่ปรึกษา ให้คำแนะนำ และช่วยเหลือ ซึ่งก็จะบรรเทาให้การทำเรื่องนี้ลดลงไปได้”...วันชัย กล่าว

ขณะที่ ตระการ เชนศรี ผู้อำนวยการสมาคมสมาคมนักสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ระบุว่า...จากการประมวลจากผู้โทรฯ ปรึกษาปัญหา กับสมาคมฯ (โทร.0-2713-8793 เวลา 12.00-22.00 น.) พบจะสรุปสาเหตุการคิดทำเรื่องเศร้าเรื่องนี้ได้ว่า...ส่วนใหญ่เพราะรู้สึกโดดเดี่ยว ไม่มีใคร ในยามที่เกิดปัญหา “สะท้อนได้ว่าครอบครัวไทยมีการเปลี่ยนแปลงมาก ต่างคนต่างอยู่ ไม่สนิทกันเหมือนในอดีต ไม่มีใครที่จะรับฟังกันแบบไม่มีเงื่อนไข ปรึกษาหรือระบายความอัดอัดหรือความทุกข์ในใจให้ใครฟังไม่ได้” ซึ่งรัฐก็ตื่นตัวกับเรื่องนี้ จึงมีสวัสดิการ มีโทรศัพท์สายด่วนต่าง ๆ ให้ประชาชนปรึกษา (สายด่วน สุขภาพจิต โทร. 1687 หรือ โทร. 1323) แต่นี่ก็แค่บรรเทา ดังนั้น ทางแก้ไขที่ดีที่สุดในเรื่องนี้ปัญหานี้ คือเรื่อง “ความอบอุ่นในครอบครัว”

“สังคมไทยอยู่ยากขึ้นทุกที” เรื่องนี้พูดกันมาก ยุคนี้เรื่องนี้ “เพราะบางเข้าขั้นอันตราย” แล้วเท่าทันกันหน่อย “ใส่ใจกันนิด...หยุดคิดสั้น”.